

Publicerad 2007-10-31 19:49 av Leif Furstedt

Vem var han...

då
han öppnade dörren
var stegen
riktningen
redan utlagd
regnet
var en olustig
dimma
i det stora sammanhanget
en del
lika ointressant
som orsaken
som namnet
han bar
i sinnet
bilder
påklustrade utan val
att
tidig morgon
var i rörelse
av skuggor beströdd
märktes
lika lite
lika tyst
som hud
nu mötte kyla
där tankarna
blev regndroppar
på resa
från blicken
utmed
mot mark
hans tanke
vek av

nu
lika dunkel

vaknar han
var morgon
samma resa
beslutet
aldrig ogjort
finns där
som hinkar tynger
nacke
men något starkare
höjer han blicken

solen
behöver inte lysa
från himmel

värme kan växa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Furstedt med Poeter.se id #15188 innehar upphovsrätten